

den kaldende Myndighed har Ret til at forlange, at alle 3 indstillede skulle være skikkede og værdige, saaledes at den kan have frit Valg imellem dem. Jeg har derfor paa dette Punkt henholdt mig til den Affattelse, som denne Bestemmelse har faaet tidligere, og den Skikkelse, hvori den ogsaa i sin Tid er bleven vedtagen i Landstinget, idet jeg dog endnu skal tilføje, at efter hvad jeg straks sagde, følger det af sig selv, at den Affattelse, som Landstingsudvalgets Flertal havde givet Paragraffen, i mange Henseender ogsaa tiltaler mig, saaledes at, hvis det var muligt at faa den gennemført, skulde jeg med Glæde tage den. — Endnu maa jeg maaske med Hensyn til disse to Paragraffer omtale, at jeg i Slutningen af første Stykke i § 16 har tilføjet en Bestemmelse om, at i Lærerembæder i Købstæder kunne teologiske Kandidater ansættes, naar de have gennemgaaet en Uddannelse i praktisk Lærergerning i et af Ministeriet nærmere bestemt Omfang. Det er en Bestemmelse, som jeg mener der ikke er nogen Grund til at nær Betænkkelighed ved, og som efter min Mening bestemt bør fastholdes. Der vil jo ikke være nogen Tvivl om, at det vil være til Fordel for vedkommende Købstadskoler — særlig naar Betalings-skolerne blive dragne med ind under Loven — om de kunde faa nogle Lærere med akademisk Dannelse, og der er altid Mænd med akademisk Dannelse — særlig teologiske Kandidater — som ønske at blive ansatte som Lærere. Der er kun her tilføjet, at de for i enhver Henseende at kunne stilles lige med Seminaristerne skulle underkaste sig en Prøve i praktisk Lærergerning, som bliver nærmere at fastsætte. — I andet Stykke, sidste Linie, er, som før nævnt, indført Ordene „ifølge Skolekommissionens Vidnesbyrd.“ Jeg ved, at disse Ord bleve strøgne af Landstingsudvalgets Flertal i den Betænkning, Udvalget afgav, men jeg ser ikke rettere, end at det berøede lidt paa en Misforståelse. Hvis den foregaaende Paragraf faar en saadan Affattelse, som jeg her har foreslaaet, vil der ikke være nogen Betænkkelighed ved denne Bestemmelse, idet der i denne er sagt, at de kaldende Myndigheder have Lov til at tage Hensyn til, hvem der er værdige, og altsaa ikke behøve at føle sig

bundne ved det Vidnesbyrd, Skolekommissionen har afgivet. De kaldende Myndigheder have ogsaa Adgang til at kende andre Vidnesbyrd. De kaldende Myndigheder ere jo to, Biskoppen og Provsten, og de have ogsaa deres egen Kundskab til vedkommendes Værdighed og Skikkethed som Følge af deres Visitatser. Men i og for sig har jeg ikke noget imod og kan godt gaa med, hvis man fastholder, at disse Ord skulle stryges. Jeg opfatter det saaledes, at det maa kunne forlanges af en Ansøger, at han, naar han har virket 4 Aar i Skolens Tjeneste, kan faa et godt Vidnesbyrd af Skolekommissionen. Men det er, som sagt, et Spørgsmaal, hvorom der kan forhandles.

Naar jeg derefter kommer til det fjerde Hovedstykke, § 19, om Lærerlønnen, da er Forskellen med Hensyn til de almindelige Bestemmelser om Lønnen for Lærere og Lærerinder for ubetydelig til egentlig at omtales. Dermod ville ærede Medlemmer sikkert erindre med Hensyn til Spørgsmaalet om Overlærernes Løn, at de Tillæg, som vare foreslaaede af Regeringen, bleve betydelig nedsatte i Folketinget, men satte op igen i Landstinget til den samme Størrelse, som de havde paa Regeringens oprindelige Forslag, og nærværende Forslag har det samme, som Regeringen og Landstinget fastholdt. Efter den Betydning, som Overlærerstillingen i Købstæderne har ved disse Skoler, mener jeg rigtignok, at den Lønning, de ville kunne opnaa efter dette Forslag, ingenlunde er for høj, og jeg skulde meget beklage, om det ikke skulde kunne lykkes at faa disse Lønningsbestemmelser førte igennem. — Jeg skal bemærke, at i § 20, 3dje Stykke, 10de Linie, er udeladt de to Ord „af Retten.“ Der stod nemlig udmeldte af Retten i Henhold til Lov af 19de Marts 1869 om Udlaan i faste Ejendomme; disse to Ord ere udelatte, fordi Udmeldelse af Retten vil medføre nødvendige Udgifter, Vurderingsmændene kunne ifølge Løven udnævnes af Øvrigheden. I samme Paragraf, 4de Stykke, staar: „Efter 20 Aars Tjeneste faa Første- og Enelærere samt Andenlærere et yderligere Tillæg paa henholdsvis 100 og 200 Kr.“ I det oprindelige Regeringsforslag stod 200 Kr. Folketinget nedsatte det til 100 Kr. og det, som blev sparet derved, blev, som